

KICHLARZ (2) *sb m*

N sg kichlårz (2).

Sł stp brak, Sł stp nazw os: Kichlar, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Człowiek trudniący się wypiekiem słodkich ciast (z niem. K chler) (2) : pistor dulciarius. Kuchler.

Kichlarz Mymer¹ 14v; Pistor dulciarius, Czo pyerznyky pyecze, kyeblarz [!] *BartBydg* 116b.

Synonimy: kołacznik, piekarz, piernikarz.

ZCh